

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону про внесення змін до статті 9 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» щодо приведення у відповідність із Конституцією України
(реєстр. № 5299 від 20 жовтня 2016 року)**

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 22 лютого 2017 року (протокол № 56) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до статті 9 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» щодо приведення у відповідність із Конституцією України (реєстр. № 5299 від 20 жовтня 2016 року), поданий народними депутатами України Іванчуком А.В. та іншими, (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту він розроблений з метою узгодження правових механізмів, а саме, приведення окремих положень Закону України «Про Антимонопольний комітет України» у відповідність із Конституцією України.

Для досягнення мети суб'єктами права законодавчої ініціативи пропонується внести зміни до статті 9 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», відповідно до яких:

Голова Антимонопольного комітету України буде призначатися на посаду за поданням Прем'єр-міністра України та звільнятися з посади Верховною Радою України;

Голова Антимонопольного комітету України матиме право заявити про свою відставку Верховній Раді України.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України визначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). Органи державної влади зобов'язані діяти лише на

підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19 Конституції України).

В абзаці другому пункту 4 мотивувальної частини Рішення від 27 квітня 2000 року № 7-рп/2000 Конституційний Суд України зазначив, що згідно із конституційно-правовими засадами поділу влади на законодавчу, виконавчу та судову (частина перша статті 6) та принципами конституційності, законності органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19). Хоча органи законодавчої, виконавчої та судової влади є самостійними у своїй діяльності в межах наданих їм повноважень, проте стабільність конституційного ладу досягається чіткою системою їх взаємостримувань і противаг. Поділ влади на законодавчу, виконавчу та судову передбачає їх тісну взаємодію, кінцевим результатом якої є досягнення конституційних цілей і завдань (забезпечення прав і свобод людини і громадянина, їх безпека, стабільність конституційного ладу тощо).

Поділ державної влади є структурною диференціацією трьох рівнозначних основних функцій держави: законодавчої, виконавчої, судової. Він відображає функціональну визначеність кожного з державних органів, передбачає не тільки розмежування їх повноважень, а й їх взаємодію, систему взаємних стримувань та противаг, які мають на меті забезпечення їх співробітництва як єдиної державної влади (абзац другий підпункту 4.1 пункту 4 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 1 квітня 2008 року № 4-рп/2008).

В абзаці десятому пункту 3 мотивувальної частини Рішення від 15 вересня 2009 року № 21-рп/2009 Конституційний суд України також зауважив, що Президент України та Верховна Рада України мають діяти в межах конституційних повноважень, зокрема, щодо участі у формуванні тих органів, які передбачені Конституцією України.

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України належить, зокрема, призначення за поданням Прем'єр-міністра України Голови Антимонопольного комітету України та звільнення його з посади.

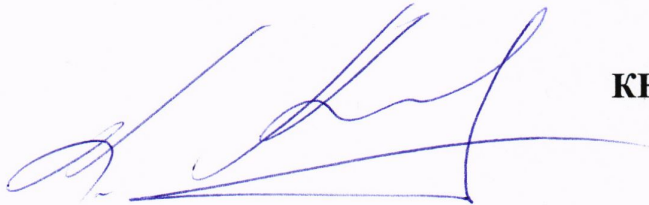
Відповідно до Рішення Конституційного Суду України від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002, Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Стаття 9 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» визначає порядок призначення на посаду та звільнення з посади Голови Антимонопольного комітету України.

Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України).

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до статті 9 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» щодо приведення у відповідність із Конституцією України (реєстр. № 5299 від 20 жовтня 2016 року), поданий народними депутатами України Іванчуком А.В. та іншими, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

A handwritten signature in blue ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a stylized representation of the name R.P. Knyazevych.

КНЯЗЕВИЧ Р.П.